

Skojarzenia – część 2

Bartłomiej BZDEGA

Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu

Zachęcam Czytelnika, żeby przed przystąpieniem do rozwiązywania zadań zapoznał się z poprzednim kącikiem (nr 69 w Δ_{24}^9) oraz z artykułem o twierdzeniu Tutte'a i twierdzeniu Halla (*) (s. 16), zamieszczonym w niniejszym numerze. Znajdują się w nim definicje takich pojęć i oznaczeń, jak ścieżka powiększająca, graf dwudzielny czy $\mathcal{O}(G)$, wykorzystywane w poniższych zadaniach. Przypomnijmy również, że graf d -regularny to taki, w którym stopień każdego wierzchołka jest równy d .

Zadania

1. Dowieść, że skojarzenie M w grafie G można powiększyć wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje ścieżka powiększająca M w grafie G (twierdzenie Berge'a).
2. Mostem nazywamy taką krawędź e grafu G , że graf $G - e$ ma więcej spójnych składowych niż graf G . Dowieść, że graf 3-regularny bez mostów ma skojarzenie pełne (twierdzenie Petersena).
3. Udowodnić, że drzewo ma co najwyżej jedno skojarzenie pełne.
4. Dowieść, że drzewo $T = (V, E)$ o co najmniej dwóch wierzchołkach ma skojarzenie pełne wtedy i tylko wtedy, gdy

$$(D) \quad \bigvee_{v \in V} \mathcal{O}(T - v) = 1.$$

5. Znaleźć błąd w następującym rozumowaniu:

Wykażemy, że graf $G = (V, E)$, mający cykl Hamiltona, ma skojarzenie pełne. Weźmy dowolny $S \subseteq V$. Ponieważ wszystkie wierzchołki grafu G leżą na jednym cyklu, graf $G - S$ ma najwyżej $|S|$ spójnych składowych, więc tym bardziej $\mathcal{O}(G - S) \leq |S|$. Graf G spełnia zatem warunek Tutte'a, a więc ma skojarzenie pełne.

6. Niech $a, b \geq 3$ będą liczbami naturalnymi. Z $2n$ klocków o wymiarach $a \times b \times 1$ zbudowano prostopadłościan o wysokości 2. Dowieść, że w ten prostopadłościan można wbić pionowo n gwoździ w taki sposób, by każdy z klocków został przebity.
7. Rozważmy graf dwudzielny o dwudopodziale (A, B) , w którym

$$\min_{a \in A} \deg(a) \geq \max_{b \in B} \deg(b).$$

Dowieść, że ten graf ma skojarzenie nasycające zbiór A (uogólnione twierdzenie o małżeństwach).

8. Dowieść, że niepusty regularny graf dwudzielny jest sumą krawędziowo rozłącznych pełnych skojarzeń.
9. Niech Δ będzie największym stopniem wierzchołka w grafie dwudzielnym G . Dowieść, że graf G jest sumą Δ rozłącznych krawędziowo skojarzeń (twierdzenie Königa).
10. Niech $n > m$ będą liczbami naturalnymi.

W tablicy kwadratowej $n \times n$ wybrano m wierszy, a następnie w każdym z nich wpisano, w pewnej kolejności, liczby $1, 2, \dots, n$. Wiadomo, że w każdej kolumnie występuje m różnych liczb. Wykazać, że można uzupełnić tę tablicę do kwadratu łacińskiego $n \times n$.

Rozwiązania (*)
 1. Niech M i M' będą skojarzeniami w grafie G , przy czym $|M'| > |M|$. Rozważmy multigraf będący sumą skojarzeń M i M' (podobnie jak w dowodzie twierdzenia Tutte'a w artykule). Można go podzielić na parami rozłączne cykle i ścieżki. Jedną z tych ścieżek ma więcej krawędzi z M niż z M' i to ta ścieżka powiększa skojarzenie M .
 2. Trzeba wykazać, że spełniony jest warunek (T) z artykułu. Niech $S \subseteq V$ oraz niech N będzie nieparzystą spójną składową grafu $G - S$. W grafie G wiadomo, że $l > 1$, bo w grafie G nie ma mostów. Ponadto $2 \nmid l$, bo stopnie wierzchołków należących do N oraz ich liczba są nieparzyste. Wynika stąd, że $l \geq 3$. Suma stopni wierzchołków należących do S wynosi $3|S|$, więc składowych nieparzystych jest nie więcej niż $|S|$.
 3. Niech M_1 i M_2 będą skojarzeniami pełnymi w drzewie T . Rozważmy multigraf będący sumą M_1 i M_2 (podobnie jak w dowodzie twierdzenia Tutte'a). Jest on sumą parami rozłącznych cykli. Każdy z nich ma długość 2, bo w grafie T nie ma cykli. Stąd $M_1 = M_2$.
 4. (⇒) Warunek (D) to warunek (T) osłabiony dodatkowym założeniem $|S| = 1$, więc teza wynika z twierdzenia Tutte'a. Dowód będzie indukcyjny ze względu na $|V|$. Dla $|V| = 2$ teza jest oczywista. Założmy, że spełniony jest warunek (D). Niech $u \in V$ będzie stopniem 1 w G . Jeśli $|V| \geq 2$, to drzewo ma taki wierzchołek i niech będzie jednym z jego sąsiadów v . Graf $T - v$ ma spójną składową złożoną z pojedynczego wierzchołka u oraz być może jakiegoś szeregu spójnych składowych, które zgodziliśmy (D) muszą być parzyste. Niech S będzie jedną z nich; oczywiście S jest drzewem i ma mniej wierzchołków niż T . Niech R będzie spójną składową grafu $T - v$, a R' – zawierającą ją spójną składową grafu $T - w$. Jeśli $v \notin R'$, to $R = R'$, a jeśli $v \in R'$, to R i R' są tej samej parzystości. Z tego wynika, że składowa S spełnia warunek (D), więc ma pełne skojarzenie na mocy założenia indukcyjnego. Analogicznie rozumiemy dla pozostałych spójnych składowych. Te skojarzenia wiaz z krawędzią uv dają pełne skojarzenie w drzewie T .
 5. Dla nieparzystych $|V|$ mamy $\mathcal{O}(G) = 1 \neq \emptyset$.
 6. Klocki tworzą dwie warstwy. Rozważmy graf dwudzielny o dwudopodziale (A, B) , w którym zbiór A stanowią klocki jednej z warstw, a B – drugiej. Krawędź ab istnieje wtedy i tylko wtedy, gdy kłoczek $a \in A$ oraz $b \in B$ mają niezzerową wspólną powierzchnię; równoważnie – gdy można wbić gwoździ przebijający jednocześnie kłoczek a i b . Graf ten spełnia warunek (H) dla zbioru A , więc ma skojarzenie nasycające zbiór A . Jest to skojarzenie pełne, gdyż $|A| = |B|$.
 7. Istnieje taka liczba naturalna d , że $\deg(a) \geq d \geq \deg(b)$ dla wszystkich $a \in A$ oraz $b \in B$. Dla niepustego $S \subseteq A$ mamy $d|N(S)| \leq \sum_{v \in N(S)} \deg(v) \leq d|S|$, więc zachodzi warunek (H).
 8. Rozważmy d -regularny graf dwudzielny G o dwudopodziale (A, B) . Ze względu na skojarzenie pełne M . Graf G , powstały przez usunięcie z G krawędzi należących do M , jest $(d-1)$ -regularny, więc wystarczą skorzystać z indukcji. Dla $d = 1$ twierdzenie jest oczywiste.
 9. Wystarczy wykazać, że G jest podgrafem pewnego Δ -regularnego grafu dwudzielnego, i skorzystać z poprzedniego zadania. Rozważmy graf dwudzielny G o dwudopodziale (A_0, B_0) . Graf G_{+1} o dwudopodziale (A_{+1}, B_{+1}) będzie tworzyć z grafu G o dwudopodziale (A_i, B_i) w następujący sposób. Niech G_i^+ o dwudopodziale (A_i^+, B_i^+) będzie kopią grafu G_i . Przez δ_i oznaczmy najmniejszy stopień wierzchołka w grafie G_i , przy czym $\delta = \delta_0$. W grafie G_{+1} określamy: $A_{+1} = A_i \cup B_i^+$, $B_{+1} = A_i^+ \cup B_i$. Krawędzie prowadzimy tak, jak były w grafach G_i^+ i G_i^+ , a dodatkowo łączymy wszystkie wierzchołki stopnia δ_i z ich odpowiednikami w grafie G_i^+ . Jest jasne, że $\delta_{i+1} = \delta_i + 1$. Graf $G_{\Delta-1}$ jest istniejący na mocy zadania 8.